

תת"ע 2349/08/22 - מדינת ישראל נגד לואי אבו עמאר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2349-08-22 מדינת ישראל נ' אבו עמאר
בפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד אבו צבייח

המאשימה

נגד

לואי אבו עמאר

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו יוחסה לו עבירה על תקנה 54(א) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם רכב ביום 9.9.21 בכביש 60, קילומטר 11, בסמוך לשעה 00:25 וזאת כאשר הרכב נע במהירות של 134 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

בישיבת ההקראה, כפר הנאשם במהירות שיוחסה לו עת נהג ברכב וטען כי נהג במהירות שנעה בין 85 ל- 90 קמ"ש.

במהלך פרשת התביעה העידה המדינה את השוטר רס"ב עופר אפוטה (להלן: ע.ת/1) אשר ביצע את האכיפה באמצעות מכשיר ממל"ז כלפי הנאשם.

באמצעות ע.ת/1 הגישה המדינה את הדוח שערך השוטר ת/1, את נספח א' של הדוח הכולל את תיעוד בדיקות מכשיר הממל"ז (ת/2) ואת סרטון מצלמת הגוף של ע.ת/1 אשר סומן ת/3.

במהלך עדותו תאר השוטר את מהלך מדידת המהירות של הנאשם והסביר את תגובתו כפי שתועדה וצולמה במצלמת הגוף.

הנאשם מצדו בחר להעיד ולא העיד מעבר לעדותו שלו עצמו כל עד נוסף.

במהלך עדותו טען הנאשם כי לא עבר את המהירות המותרת, כי יתכן שיש תקלה במכשיר שמדד אותו, וכי אין לו כל

עבירות מהירות או דוחות אחרים שקיבל.

כנגד טענה זו של הנאשם, חקר אותו ב"כ המדינה תוך שהציג לנאשם את גיליון הרשעותיו (אשר הוגש וסומן כת/4), ממנו עולה כי לנאשם כבר שתי עבירות מהירות קודמות מהתקופה האחרונה.

הנאשם טען להגנתו כי רכבים רבים רשומים על שמו ולכן יתכן שנרשמו לחובתו עבירות ללא ידיעתו.

דין -

בחינת חומר הראיות שבפני מעלה את הנתונים והמסקנות הבאות:

ע.ת/1 הפעיל מכשיר מסוג ממל"ז הנהנה מחזקת אמינות אותה קבע בית המשפט העליון

בע"פ 4682/01 גבריאלי לוי נגד מדינת ישראל.

טרם מדידת הנאשם, ביצע ע.ת/1 למכשיר הממל"ז סדרת בדיקות (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות, בדיקת מרחק קבוע) וכל ארבעת הבדיקות שהתקבלו נתנו אינדיקציה תקינה.

אותן הבדיקות בוצעו ותועדו על ידי ע.ת/1 בסיום המשמרת וגם הפעם כל הבדיקות הצביעו על תקינות מלאה של מכשיר הממל"ז איתו בוצעה האכיפה כלפי הנאשם.

מסעיף 2 של נספח א' (ת/2) סימן ע.ת/1 את כל נתוני המדידה (8 במספר) ואישר כי כל נתוני המדידה תואמים את דרישות נוהל ההפעלה וקביעות בית המשפט העליון בפרשת גבריאלי לוי.

אדגיש מתוך נתונים אלה כי טווח המדידה עמד על 134.5 מטר (שהוא קצר מטווח המדידה המכסימאלי המותר של 300 מטר), התנועה של הנאשם הייתה מתקרבת וקטע המדידה היה מואר בשעת לילה.

אדגיש כי כאשר במדידת ממל"ז עסקינן, אין כל דרישה כי הרכב הנמדד יהיה בודד בזמן המדידה.

נדרש קו ראייה נקי בין השוטר המודד ובין הרכב הנמדד ובסעיף 2(א) מצוין ע.ת/1 כי "היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל לבין רכב המטרה".

במסמך ת/2 צוין השוטר המפעיל כי הוא הוסמך להפעלת ממל"ז בשנת 2008 וכן צוין כי נתוני המדידה הוצגו לנהג.

בנוסף, מתועדת שיחתו של ע.ת/1 עם הנהג במהלך האירוע.

הנהג מתועד כמי ששואל את השוטר מה המהירות שנמדדה, ולאחר שזה משיב לו 139, שואל הנאשם את השוטר "וכמה מותר?" על כך משיב השוטר "90".

מה שמלמד כי הנאשם עצמו לא ידע מה מהירותו, ולא ידע מה המהירות המותרת כלל במקום בזמן שעוכב.

עמוד 2

להסברו של השוטר לנאשם כי הוא עומד לקבל דוח עם קנס, לא השיב וטען הנאשם כי נסע במהירות החוקית או כי לא ביצע את העבירה, אלא טען כי אין לו דוחות קודמים וכי יש לו רישיון לאוטובוס והדוח הנוכחי עלול "לסבך" אותו.

תגובת הנאשם בזמן אמת מחזקת בעיני את ראיות התביעה.

אני קובע כי המדידה שבוצעה לנאשם עם מכשיר הממל"ז היא מדידה תקינה העומדת בדרישות שהגדיר בית המשפט העליון בפרשת גבריאלי לוי.

הנאשם בעדותו אמנם הכחיש כי נסע במהירות המיוחסת לו, אך מעבר להכחשה זו, לא העלה כל טענה ממשית המחלישה את עוצמת הראיות שהציגה המדינה למדידה תקינה ואמינה של רכבו.

הנאשם לא סתר בכל דרך את אמינות המכשיר המודד או את תקינות המדידה עצמה.

לא די בטענה סתמית כי לא נהג מהר, קל וחומר כאשר מחקירת הנאשם מתברר כי טענתו לפיה מעולם לא קיבל דוח אחר ואין לחובתו מהירויות אחרות התבררה כלא נכונה בלשון המעטה.

מתוך עברו של הנאשם (ת/4) עולה כי לחובת הנאשם שתי עבירות מהירות נוספות מיום 23.2.21 ומיום 22.2.21 עת תועד רכבו מבצע עבירות אלה.

אני לוקח בחשבון את טענת הנאשם כי המדובר בעבירות שאינן כוללות "מפגש שוטר/נהג" שכן המדובר בעבירות שתועדו עם מערכת א-3, אך לחובת הנאשם עוד 4 עבירות תעבורה אחרות שלא תועדו במצלמה אלקטרונית ושם פגש גם פגש הנאשם שוטרים עת קיבל לידיו דוחות אלה.

אני מוצא את עדותו של ע.ת/1 אמינה וללא כל סתירות.

אני קובע כי עדותו של ע.ת/1 מבססת את מדידת הנאשם כמדידה אמינה וטובה מעבר לכל ספק סביר.

אני קובע כי הנאשם לא יצר כל ערעור באמינות גרסתו או נתוני המדידה שהציג ע.ת/1 ולכן אני קובע כי המדינה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הצדדים